

K-H-MJ-2014-484. bírósági határozat

a Kúria határozata munkajogi ügyben

Kúria Mfv.I.10.701/2013/6.

A Kúria a dr. Molnár Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Hetzer István ügyvéd által képviselt alperes ellen felmentés jogellenességének megállapítása iránt a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál 5.M.12/2013. szám alatt megindított és másodfokon a Kaposvári Törvényszék 3.Mf.20.513/2013/6. számú ítéletével jogerősen elbírált perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

közbenső ítéletet:

A Kúria a Kaposvári Törvényszék 3.Mf.20.513/2013/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.12/2012/2013/4. számú ítéletét megváltoztatja, és megállapítja, hogy az alperes a felperes közalkalmazotti jogviszonyát jogellenesen szüntette meg, amely 2014. október 15-én szűnik meg.

A felülvizsgálati eljárásban a felperes oldalán 27.100 (huszonhétezer-egyszáz) forint perköltség, és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték merült fel, melyek viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

Indokolás

A felperes keresete az alperes által 2012. december 13-ai keltezéssel közölt felmentés jogellenességének megállapítására és annak jogkövetkezményei alkalmazására irányult.

A Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az 5.M.12/2013/4. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest az alperes javára perköltség megfizetésére. Megállapította, hogy az eljárási illetéket az állam viseli.

A felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás szerint a felperes 1991. évtől munkaviszonyban, majd 1992. évtől közalkalmazotti jogviszonyban állt a B.D.M. munkáltatónál. 1997. évtől múzeumi közművelődési szakember munkakörben dolgozott, 2000-2002. évig megbízott igazgatója volt a múzeumnak. A B.D.M.-nek a vezetőjén kívül három fő foglalkoztatottja volt, ezen belül a felperes egyik kollégáját restaurátor munkakörben foglalkoztatták.

A felperes ebben az időszakban a K.K.D. helyi szervezetének választott tisztségviselője volt.

B. Város Önkormányzatának képviselő testülete 2011. évben úgy döntött, hogy a D.M.-t, mint önálló költségvetési intézményt 2011. szeptember 30-ával megszünteti, jogutódjaként az alperesi intézményt határozta meg, melybe a D.M. beolvadt. Az új intézmény létszám előirányzatát a fenntartó 2011. október 1-jétől - a D.M. korábbi vezetője jogviszonyának megszüntetése mellett - 9 főben állapította meg, melyen belül a D.K.M.K.-n 2 fő került továbbfoglalkoztatásra teremőr, valamint népművelő, művelődésszervező, propagandista munkakörben.

2011. szeptember 14-én a M.ZS.M.K. igazgatója tájékoztatta a felperest a jogutódlásról, és

arról, hogy a felperes az új intézménybe áthelyezéssel, közművelődési szakember I. álláshelyre kerül átvételre és a várható illetménye a korábbi tudományos pótlékokat nem tartalmazza.

A felperes válaszelevelében arra az állásontra helyezkedett, hogy a jogutódlás miatt a múzeumi közművelődési szakember munkakör nem szűnt meg, egy ilyen munkakör a muzeális kiállítóhelyen is lesz, és ez az ő munkaköre, amelyben tovább kíván dolgozni, így a részére új munkakört nem kell felajánlani. Javaslatot tett arra, hogy a tudományos pótlék elvételével kapcsolatban a munkáltató tegyen eleget indokolási kötelezettségének, illetve a korábbi illetmény megőrzésére a részére - a legmagasabb szakirányú egyetemi végzettségére is figyelemmel - indokolt egyéb vezető(helyettes) beosztás kialakítása, mellyel együtt járó pótlék a tudományos pótlékokat helyettesítené.

A jogutódlást követően, 2011. október 1-jén az alperes kinevezés módosítást adott át a felperesnek, mely szerint változatlan illetmény mellett, közművelődési szakember I. munkakörben foglalkoztatja tovább. A kinevezés módosítás tartalmazta, hogy a felperes szakszervezeti tisztség betöltéséhez járó munkaidő kedvezményét a munkáltató tudomásul vette és engedélyezi. A felperes határidőt kért a válaszra, majd 2 nap elteltével írásban közölte az alperes igazgatójával, hogy a kinevezés módosítás a szükséges jogszabályi indokolást nem tartalmazta. Az új szervezeti egység átalakítása során a szakszervezettel fennálló egyeztetési kötelezettségének nem tett eleget; a múzeumi közművelődési szakember munkakör nem szűnt meg; más munkakörbe való helyezése nem indokolt. A változó munkavégzési helyen történő alkalmazása, a helyettesítés rendje, a munkakör jellegéből adódó hétfői munkaidőn túli munkavégzés számára nem elfogadható, mivel a 8 éves gyermeke tanítási időn túli felügyeletét nem tudja megoldani, továbbá a szakszervezeti vezetői tevékenységének ellátását is akadályozza. Kérte eredeti munkakörében, feladatkörében történő továbbfoglalkoztatását a muzeális intézményi telephelyen.

Az alperes a 2010. október 20-ai válaszelevelében kiemelte, hogy a D.M. megszűnt, a kiállítóhely csak egy közművelődési szakembert köteles foglalkoztatni, amely feladatkör főiskolai végzettséggel is betölthető, és ezen feltételeknek a másik közművelődési szakember - aki eddig restaurátor munkakörű volt - is megfelelt. Ezzel szemben a felperest egyetemi végzettséget igénylő munkakörben kívánta foglalkoztatni és a faluházakkal kapcsolatosan csak a szakmai munka koordinálása a feladata, évi néhány alkalommal kell a rendezvényein részt vennie, míg a szakszervezetben végzett munkáját ezen feladatok még segítenék is. Arra hivatkozott, hogy az intézkedésének valódi oka az önkormányzat súlyos gazdasági helyzete.

Az alperes intézményvezetője egyúttal az 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 30/A. § (1) bekezdés *a)* és *c)* pontjára hivatkozással felhívta a felperest, hogy két munkanapon belül írásban nyilatkozzon a munkakör felajánlási lehetőség igénybevételéről, és tájékoztatta arról, hogy amennyiben nem fogadja el a felajánlott munkakört, intézkedni fog a közalkalmazotti jogviszony felmentéssel történő megszüntetéséről.

A felperes a felajánlott munkakört elutasította arra hivatkozással, hogy az jogellenes, és kérte az eredeti munkakörben való továbbfoglalkoztatását a muzeális intézményi telephelyen.

2011. október 26-án az alperes igazgatója ismételt felhívta a felperest, hogy a munkakör felajánlási lehetőségéről két munkanapon belül nyilatkozzon a Kjt. 30/A. § (1) bekezdés *a)* és *c)* pontja szerint. A felperes írásbeli válaszában megerősítette korábbi álláspontját.

Az alperes ezt követően kereste meg a K.K.D. sz.-t, hogy járuljon hozzá a felperes kinevezésének módosításához, azonban a szakszervezet a felmentéshez nem járult hozzá. Az alperes 2011. december 30. napján bírósághoz fordult, és keresetében kérte a szakszervezet nyilatkozatának pótlását, hangsúlyozva, hogy a szándéka nem a felperes jogviszonyának megszüntetésére irányult. A peres eljárás során az alperes a keresetét módosítva kérte, hogy a

szakszervezet nyilatkozatát pótolja és járuljon hozzá a felperes felmentéséhez. A Kaposvári Munkaügyi Bíróság a 2012. június 11-én kelt, 2.M.686/2011/8. számú ítéletével a szakszervezet jognyilatkozatát pótolta, és hozzájárult a felperes közalkalmazotti jogviszonyának felmentéssel történő megszüntetéséhez. Az elsőfokú ítéletet a Kaposvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Mf.21.110/2012/3. számú ítéletével helybenhagyta.

A másodfokú ítélet közlését követően 2012. december 14. napján az alperes a felperes közalkalmazotti jogviszonyát megszüntette. A felmentés indokolása szerint az önkormányzat képviselő testülete a D.M. köznevelési intézményt 2011. szeptember 30. napjával megszüntette, jogutódja az alperes lett. Az alperes 9 fő foglalkoztatására kapott engedélyt, ezen belül a D.K.M.K.-n 2 fő, egy teremőr és egy népművelő, művelődésszervező, propagandista foglalkoztatására. Az átszervezésre tekintettel a felperest a művelődési központban utólag létesített közművelődési szakember I. munkakörbe kívánta áthelyezni, de a felperes a munkakört nem fogadta el, és a bíróság a szakszervezet hozzájáruló nyilatkozatát pótolta. Ezekre tekintettel a felperes közalkalmazotti jogviszonyát felmentéssel meg kell szüntetni.

Az elsőfokú bíróság a Kjt. 30. § (1) bekezdés *a)*, *b)* pontjára, (2) bekezdésére és a 30/A. § (1) bekezdésére alapítottn hozta meg az ítéletét.

Az elsőfokú bíróság a felperes képzettségének, végzettségének megfelelő munkakört ajánlott fel az alperes. A Kjt. 30/A. § (1) bekezdése alapján a munkáltatót a meglévő munkakörök közül felajánlási kötelezettség terhelte. Erre vonatkozóan a tájékoztatás az alperes részéről többször is megtörtént, azonban a felperes ennek ellenére a felajánlott munkakört nem fogadta el. Nem merült fel adat a perben, hogy a felajánlott munkakör elfogadása a felperes számára súlyosan hátrányos vagy lehetetlen helyzetet jelentett volna. A felperes által hivatkozott azon körülmény pedig, hogy a faluház gondnoka helyettesítette volna, nem jelentette azt, hogy a felajánlott munkakör a felperes egyetemi végzettségének ne felelt volna meg. Az pedig, hogy a felperesnek a faluház egy-egy rendezvényén részt kellett volna vennie, a változó munkahely előírásának szükségességét teremtette meg. A felperes nem hivatkozott olyan különleges személyes, vagy családi körülményre, amely miatt a munkavégzés ilyen formája számára súlyos terhet jelentett volna. A szakszervezeti tevékenységét az új munkakör ellátása sem akadályozta volna.

Ismételten hangsúlyozta a munkaügyi bíróság, hogy az alperes által felajánlott munkakörré tett elutasító felperesi nyilatkozatot követően a munkáltató 2011. október 26. napján ismételten felhívta a felperest az egyéb munkakör felajánlás lehetőségére is, azonban a felperes akként nyilatkozott, hogy a változáshoz nem járul hozzá, nem kíván más munkakört betölteni.

A bíróság szerint a jognyilatkozat pótlását követően az alperesnek ismételten nem kellett felhívnia nyilatkozattételre a felperest. Utalt a Kjt. 30/A. § (1) bekezdése alapján arra, hogy a felajánlási kötelezettség a munkáltatót a felmentés közlését megelőzően egy ízben terheli, és az nem volt az alperesnek felróható, hogy a szakszervezeti hozzájáruló nyilatkozat pótlására tekintettel ez a folyamat elhúzódott. A felperes kifejezetten elzárkózott a változtatástól.

Az elsőfokú bíróság csak a szakszervezet jognyilatkozatát pótolta, a felmentés jogszerűségéről nem rendelkezett. A felperessel közölt felmentés megfelelt a jogszabály rendelkezéseinek, a felmentés indokolása szerint is arra a D.M. megszűnése és az alperesbe történő beolvadása miatti átszervezés következtében került sor.

A bíróság hangsúlyozta, hogyha az átszervezés létszámleépítéssel jár, a munkáltatónak nincs indokolási kötelezettsége a tekintetben, hogy az azonos vagy hasonló munkakört betöltő dolgozók közül melyiknek szünteti meg a munkaviszonyát.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Kaposvári Törvényszék 3.Mf.20.513/2013/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság szerint helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a

felmentés közlését megelőző, a Kjt. 30/A. §-ában írt állásfelajánlási kötelezettségének eleget tett. A tájékoztatási kötelezettség a közalkalmazotti jogviszony felmentéssel történő megszűnésével kapcsolatos elhatározása után a felmentés közlését megelőzően egy ízben terheli.

A másodfokú bíróság szerint az alperes 2011. októberében elhatározta, hogy a felperes jogviszonyát felmentéssel megszünteti. Erre utalással hívta fel 2011. október 20-án és október 26-án a felperest a Kjt. 30/A. § (1) bekezdés *a)* és *c)* pontjára hivatkozva, hogy két munkanapon belül írásban nyilatkozzon a munkakör felajánlási lehetőség igénybevételéről, egyben tájékoztatta, hogy amennyiben a jogutódlással kapcsolatban a részére felajánlott munkakört nem fogadja el, a közalkalmazotti jogviszonya felmentéssel történő megszüntetéséről fog intézkedni. Egyidejűleg ismételten felajánlotta részére a közművelődési szakember I. munkakört. A felperes ennek ellenére úgy nyilatkozott írásban, hogy a korábbi munkaköre nem szűnt meg, ezért más munkakörbe történő helyezését nem fogadja el.

Téves az a felperesi álláspont, hogy a szakszervezeti hozzájáruló nyilatkozat pótlását követően indult meg a felmentési eljárás és ezért az alperest ezt követően terhelte a munkakör felajánlási lehetőségéről szóló tájékoztatási kötelezettség. Az alperes a felperes felmentéséről már korábban döntést hozott, annak közléséhez azonban be kellett várnia a jognyilatkozat pótlásával kapcsolatos jogerős bírósági ítéletet. Ez nem szakította meg a felmentési folyamatot, ami már a munkáltató felmentéssel kapcsolatos elhatározásának időpontjától elkezdődött. Miután a felperes a határidő leteltéig a munkakör felajánlási lehetőség igénybevételéről nem nyilatkozott, ezt úgy kellett tekinteni, mintha a munkakör felajánlási lehetőséget nem igényelte volna, ezért az alperes intézkedése felmentési korlátozásba nem ütközött.

Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felmentés oka valós és okszerű. A felmentés nem jelölte meg, hogy a munkáltató a Kjt. 30. § (1) bekezdésének mely alpontja alapján rendelkezett a felperes jogviszonyának felmentéssel történő megszüntetéséről, azonban a felmentés részletes indokai alapján a felmentés a D.M. mint költségvetési szerv megszűnése és az alperesbe történő beolvadása miatti átszervezés miatt történt. A másodfokú bíróság tényként rögzítette, hogy a képviselő-testületi döntés a D.M.-nél egy fő, az igazgató közalkalmazotti jogviszonyának megszüntetéséről rendelkezett, míg a többi közalkalmazottat a jogutód alperesnél kívánta tovább foglalkoztatni.

Az alperes a D.K.M.K. telephelyen csak két főt foglalkoztathatott, és a felperes egyik kollégája rendelkezett olyan végzettséggel, mely az engedélyezett művelődésszervezői munkakör betöltéséhez szükséges volt, így a felperest az alperes az egyetemi végzettségének megfelelő művelődésszervező I. munkakörben kívánta foglalkoztatni. A jogutódlással kapcsolatos átszervezés érintette a felperes munkakörét. Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy a jogutód munkáltató jogosult arról dönteni, hogy a múzeumi telephelyen engedélyezett létszám keretében melyik munkavállalóját foglalkoztatja. Mivel a felperes a felajánlott munkakört nem fogadta el, és bár a munkáltató fenntartója létszámleépítést a jogutódnál nem rendelt el, az átszervezés kapcsán az alperes jogszerűen döntött a felperes jogviszonyának felmentéssel történő megszüntetéséről annak ellenére, hogy a jogelőd munkáltatónál betöltött munkaköre szerinti feladatok megmaradtak, de azokat az alperes a jogutódlást követően az ott addig foglalkoztatott másik munkavállalóval látta el. A foglalkoztatottak engedélyezett létszámára és az ehhez rendelt költségvetésre figyelemmel az alperesre aránytalan és súlyos terhet jelentett volna a felperes további foglalkoztatása.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek - az elsőfokú ítéletre is kiterjedő - hatályon kívül helyezését és a kereseti kérelmének helyt adó új, érdemi határozat meghozatalát kérte.

Hivatkozása szerint a jogerős ítélet a Kjt. 30/A. §-ába, 30/C. §-ába, valamint 30. § (2)

bekezdésébe, valamint az MK 95. számú állásfoglalásba ütközik.

A munkáltatói jogutódlás a munkakörét nem érintette, mivel az általa betöltött múzeumi közművelődési szakember munkakör továbbra is megmaradt.

Az alperes 2011. szeptember 14-ei első levelének megírásától fogva kizárólag a felperes kinevezésének módosítására irányuló szándékát fogalmazta meg felé és kérte a beleegyezését. Nem vitatta a felperes, hogy a 2011. október 20-ai és 26-ai levelekben utalás történt a Kjt. 30/A. § (1) bekezdésében írtakra, azonban ez a tájékoztató és az azzal kapcsolatos nyilatkozattételre felhívása irreleváns volt, mivel a levelekből egyértelműen kitűnt, hogy a munkáltató akkori szándéka a kinevezésének módosítására és nem a jogviszony megszüntetésére irányult. Ez utóbbi állítását alátámasztja, hogy 2011. októberét követően is a szakszervezet elleni jognyilatkozat pótlása iránt indított perben az volt az eredeti kereseti kérelme, hogy a bíróság a másik munkakörbe történő áthelyezéshez szükséges szakszervezeti jognyilatkozatot pótolja ítéletével. Az alperes a kereseti kérelmét csak később módosította.

A fentiek alapján nem fogadható el a jogerős ítéletnek az az érvelése, hogy az alperes 2011. október 20-án és október 26-án eleget tett a Kjt. 30/A. § (1) bekezdésében írt kötelezettségének és nyilatkoztatta a felperest az állásfelajánlási lehetőség igénybevételéről. A felajánlott munkakört nem fogadta el, ezért jogszerűen intézkedett a közalkalmazotti jogviszonyának felmentéssel történő megszüntetéséről, és ekkor már nem kellett tájékoztatnia az állásfelajánlási lehetőség igénybevételéről.

A Kúria több határozatában rámutatott arra, hogy az állásfelajánlási eljárás igénybevételének lehetőségéről a közalkalmazottat a tervezett felmentését megelőzően kell tájékoztatni, míg magát az állásfelajánlási eljárást pedig az érintett közalkalmazott igenlő válasza indítja el. Álláspontja szerint 2011. október 20-án és október 26-án az alperes még másik munkakörbe kívánta áthelyezni és éppen ezért ez a kezdeményezése nem tekinthető a Kjt. 30/A. § (1) bekezdése szerinti felhívásnak.

A munkáltatói levelek azért sem voltak elfogadhatóak állásfelajánlásként, mivel nem vizsgálták, hogy a fenntartó másik munkáltatójánál van-e a képzettségének, végzettségének megfelelő másik munkakör. Ebből következően a 2012. december 14-én kézbesített felmentés közlését közvetlenül megelőzően kellett volna lefolytatni a Kjt. 30/A. §-ában szabályozott eljárást, figyelemmel a 30/C. § (1) bekezdésére is. A jogerős ítélet a Kjt. 30/A. § és 30/C. § rendelkezéseibe ütközik. Az alperes ténylegesen csak 2012. decemberében közölte vele, hogy felmentéssel meg kívánja szüntetni a jogviszonyát.

A felperes hivatkozott arra is, hogy a felmentés indoka nem valós, nem okszerű. Az eljárás bíróságok ellentétes következtetésre jutottak, hogy miért szüntette meg az alperes a jogviszonyát: az elsőfokú bíróság szerint létszámleépítés, a másodfokú bíróság szerint átszervezés miatt. Mindezen tény már önmagában mutatja, hogy a felmentésből nem lehetett megállapítani, hogy a jogviszony megszüntetésére miért került sor, így a felmentés indokolása a világos indokolás Kjt. 30. § (2) bekezdése szerinti követelményébe és az MK 95. számú állásfoglalásban írtakba ütközött.

Amennyiben elfogadná az átszervezést, mint indokot, a bíróság nem vizsgálta az átszervezés valóságát, és azt sem, hogy az átszervezés miként érintette a munkakörét, azaz az átszervezésből okszerűen következhetett-e a jogviszonyának megszüntetése.

Hivatkozott rá, hogy esetében nem átszervezés történt, hanem munkakörben végrehajtott személycsere, mivel a közművelődési szakember és a restaurátor munkakörök teljesen különbözőek, még csak nem is hasonlóak. Úgynevezett „minőségi csere” esetében van lehetőség „személycserére”, de erre nem került sor, az átszervezés a munkakörét nem érintette.

Iratellenesnek tartotta azt az ítéleti megállapítást, hogy az alperes számára aránytalan és súlyos

hátrányt jelentett volna a további foglalkoztatása, amennyiben a felajánlott munkakört nem fogadja el, mivel ilyenre az alperes maga sem hivatkozott, illetve semmilyen bizonyíték nem támasztotta alá. A fenntartó sem létszámcsökkenést, sem költségcsökkentést nem írt elő. Az alperes csak azért szüntette meg a jogviszonyát, mert másik munkakörbe akarta helyezni, melyet nem fogadott el.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a felperes felülvizsgálati kérelmének elutasítását és az első- és másodfokú ítéletek hatályában való fenntartását kérte, a felperes perköltségben való marasztalása mellett.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

Helytálló a felperes azon felülvizsgálati érvelése, hogy az alperes 2011. szeptember 14-ei első levelének megírásától fogva - és a 2011. október 20-ai és 26-ai leveleiben is - kizárólag a felperes kinevezésének módosítására irányuló szándékát fogalmazta meg és kérte a felperes beleegyezését. Az alperes ezen időszakban nem kívánta megszüntetni a felperes közalkalmazotti jogviszonyát, mely körülményt a saját perbeli nyilatkozatán (ellenkérelem első oldala) kívül az is alátámasztott, hogy 2011. októberét követően az alperes azért kereste meg a K.K.D. Szakszervezetét, hogy járuljon hozzá a felperes kinevezésének módosításához, illetve a hozzájárulás elmaradását követően, 2011. december 30. napján azért fordult bírósághoz, hogy a szakszervezet nyilatkozatát a kinevezés módosítása tekintetében pótolja. Az alperes csak ezt követően határozott úgy, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonyát meg kívánja szüntetni.

A Kjt. 30/A. § (1) bekezdésében meghatározott eljárást csak abban az esetben kell lefolytatni, ha a munkáltató a Kjt. 30. § (1) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában meghatározott okból kívánja a közalkalmazott jogviszonyát megszüntetni. Ilyen szándéka ugyanakkor az alperesnek 2011. októberében nem volt, csak más munkakörbe és más munkahelyre kívánta a felperest kinevezni. Mindezekből következően tévesen hivatkoztak arra az eljárt bíróságok, hogy a felmentés előtt már 2011. október 20-án és 26-án döntött az alperes a felperes felmentéséről és tájékoztatta a betöltetlen álláshelyről a Kjt. 30/A. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően.

A Kjt. 30/A. § (1) bekezdése szerint a közalkalmazotti jogviszony csak akkor szüntethető meg a törvényben megjelölt felmentési indokok esetén, amennyiben annak tervezett időpontja előtt a munkáltató kötelezően tájékoztatja a közalkalmazottat a munkáltatón belül az irányítása alá tartozó munkáltatónál, illetve a fenntartója által fenntartott más munkáltatónál a közalkalmazott végzettségének, egészségi állapotának megfelelő másik betöltetlen munkakör felajánlásának lehetőségéről. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint az előzetes munkáltatói tájékoztatás elmulasztása önmagában jogellenes munkáltatói intézkedést valósít meg. (Mfv.I.10.588/2012/5., Mfv.I.10.507/2009.).

Miután az alperes azt követően, hogy a K.K.D. Szakszervezetével szembeni per időtartama alatt határozta el a felperes közalkalmazotti jogviszonyának megszüntetését, nem tett eleget a Kjt. 30/A. §-ában írt állásfelajánlási kötelezettségének, így jogellenesen szüntette meg a felperes közalkalmazotti jogviszonyát.

A fent írtakra tekintettel a felperesi felülvizsgálati kérelem további érveléseinek vizsgálata okafogyottá vált, ezért a Kúria azt mellőzte.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította a felmentés jogellenességét [Pp. 274. § (4) bekezdés]. A követelés összegszerűségéről az elsőfokú bíróságnak kell döntenie.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült költség összegét a Kúria a Pp. 274. § (5) bekezdése alapján állapította meg azzal, hogy annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

Budapest, 2014. október 15.

Dr. Tallián Blanka s. k. a tanács elnöke

Dr. Bagjos Csaba s. k. előadó bíró

Dr. Hajdu Edit s. k. bíró